

פרשת קדושים

וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם (יט, י)

הנה במתנות כהנה [שהוזכרו בסוף פרשת קרח], ציוונו הקב"ה לתת חלב דגן ותירוש, היינו את הטוב והמשובח ביותר, ואלו כאן במתנות עניים נצטוונו להביא מן הדברים הפחותים. מה פשר הדבר?

באר רבי זלמן סורוצקין זצ"ל: כאשר האדם נותן מתנות לכהן, לא אכפת לו לתת לו גם את הטוב והמשובח, כי הוא עושה חשבון: הכהנים לא קבלו חלק בארץ ואני כן, לכן מגיע להם משהו. אני, אמנם, עבדתי בשדה, אך הכהן גם עבד בבית המקדש ומגיעה לו נתינה מכבדת. לעמת זאת העני, הלא הוא קבל חלק בארץ, ומדוע אתן לו מחלקי...?!

ראתה התורה שענין הנתינה לעני קשה על האדם, ולכן ציווה לתת לעני רק את החלקים הללו שבקצה השדה, את השכחה, את הפרט ואת העוללות, שכל אלו לא מתאימים לאדם מוצלח כמורך, אבל לעניים כן...

מסופר על רבי אליהו אליעזר דסלר זצ"ל, ששאל פעם גביר שהיה רגיל לקנות חליפות לבחורי ישיבה עניים: "מאיזה סוג בד אתה תופר לבחורים את החליפות?"

ענה הגביר: "אני תופר להם מבד רגיל".

"ולעצמך, אתה קונה חליפות מבד משובח,?" המשיך הרב ושאל.

"כן, ודאי".

אמר לו הרב דסלר: "אם כך, אינך סוחר ממולח...! הרי לעצמך הנך קונה חליפה פעמים בשנה. אם כן, אינך צריך בד משובח, שהרי החליפה אפילו אינה מספיקה להתבלות. לעמת זאת החליפות שאתה קונה לבחורים הן החליפות שילוו אותך לנצח נצחים, ואותן ודאי צריך לתפור מהבד המשובח ביותר..."

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א